ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

1

Λέγων ὡς οὐ φιλῶ σε, φαυλότητά μου μεγίστην καταγιγνώσκεις· εἰ γὰρ ἦθος τοιοῦτον καὶ τρόπον καὶ ψυχὴν καὶ εὔνοιαν οὕτως ἀπροφάσιστον, ἔτι δὲ συνουσίας οἰκειότητα καὶ λόγων κοινωνίαν μὴ καθ᾽ ὑπερβολὴν ἀσπάζομαι, τίς γένοιτ᾽ ἂν ἐμοῦ ἀθλιώτερος, ὃς ἀναισθήτως ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν; (Suid., s. u. φαῦλον). Th., nº 114.

2

Ὤιμην δὲ ἔγωγε τοσαύτῃ φιλίᾳ συνηρμόσθαι τὴν ἐμὴν καὶ τὴν σὴν εὔνοιαν ὥστε μηδ᾽ ἂν τὴν Ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἐμποδὼν γενέσθαι ἡμῖν (Lex. Patm., in *Bull. Corr. Hell.*, I, 153 ; Suid., s. u. Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα). Th., nº 115.

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id416183085/197 UNIVERSITÄT LEIPZIG